

Hồn Ma Nhập

Tạ Quang Khôi

Mấy bác phu nhà đòn bàn tính sau khi đưa nốt hai áo quan cuối cùng vào lò thiêu sẽ về nhà tắm gội rồi ra tiệm nhuộm nhện với nhau. Đó là thói quen thường xuyên của họ. Đã có nhiều áo quan được đưa vào lò, chỉ còn hai cái nữa là xong cho ngày hôm nay. Họ có ba người làm việc chung từ nhiều năm nay. Thấy công việc sắp hoàn tất, họ rất vui. Thật ra, hôm nay cũng không có nhiều áo quan phải đưa vào lò thiêu. Vì thế, họ sẽ được về sớm hơn mọi ngày.

Nhưng khi họ sửa soạn đưa áo quan áp chốt vào lò, bỗng nghe có tiếng lạch cạch từ cái áo quan cuối cùng. Họ ngạc nhiên nhìn về phía có tiếng động. Cạch! Cạch! Cạch! Rõ ràng tiếng gõ như gõ cửa. Họ ngơ ngác nhìn nhau như muốn hỏi nhau có nghe thấy gì không? Đây là lần đầu tiên trong đời họ, áo quan người chết có tiếng gõ. Một người lên tiếng:

- Cái gì vậy?

Người thứ hai rụt rè:

- Người chết... sống lại?

Người thứ ba tỏ vẻ nghi ngờ:

- Làm gì có chuyện kỳ cục vậy?

Nhưng họ chưa biết nên làm gì, lại có tiếng gõ lần nữa. Lần này mạnh hơn lần trước. Một người đề nghị:

- Mời ông chủ đến vì chúng ta không có quyền làm gì hết.

Ông chủ mà họ vừa nói tới là ông chủ nhà đòn. Một người liền dùng điện thoại di động để liên lạc với ông chủ của họ. Trong thời gian chờ đợi, họ vẫn nghe thấy nhiều tiếng gõ liên tục, mỗi lúc một mạnh hơn. Dù đã quen với áo quan người chết, họ cũng hơi rờn rợn. Họ chưa bao giờ gặp ma, kể cả ban đêm, thế mà bây giờ giữa ban ngày ban mặt họ cũng thấy hơi sợ.

Khi ông chủ nhà đòn tới, chính ông cũng không biết nên làm gì. Ông quyết định báo tin cho chủ nhà đám. Ông mở cặp lấy cuốn sổ ghi địa chỉ và số điện thoại của chủ nhà đám. Ông cho họ biết tin người chết đã sống lại và hối thúc tới ngay. Chỉ trong vòng không đầy 10 phút, xe hơi của chủ nhà đám hấp tấp lao tới. Ông đồng ý mở nắp quan tài ngay.

Không đầy năm phút sau, người chết ngồi bật dậy khi nửa trên của tấm ván thiên được mở ra. Mọi người đều giật mình lùi lại mấy bước. Xác chết thờ khò khè, yếu ớt nói một câu gì đó mà không ai nghe rõ. Nhưng khi xác chết làm hiệu đòi uống nước thì một người trong nhà đám vội mở một lon coca cola đưa cho xác chết. Nhưng xác chết không thể đưa tay đón nhận vì tay run rẩy quá. Xác chết ngửa cổ chờ đợi. Người nhà đám từ từ đổ nước coca vào miệng xác chết. Uống xong, xác chết thều thào nói một câu mà mọi người đoán là cảm ơn.

Khi đã tỉnh táo hơn, da xác chết đỡ tái, rồi dần dần trở lại gần bình thường. Người cầm lon coca đứng gần áo quan nhất lên tiếng hỏi:

- Khỏe lại rồi hả?

Xác chết ngơ ngác tỏ vẻ không hiểu. Người cầm lon coca nhắc lại câu hỏi. Bỗng xác chết xỏ ra một tràng dài những tiếng lạ kỳ, không ai hiểu gì hết. Mọi người cho rằng xác chết không nói tiếng Việt mà hình như tiếng ngoại quốc. Trong đám đứng quanh xác chết có nhiều người thông thạo tiếng Anh và tiếng Pháp mà cũng không hiểu gì. Như vậy, chắc chắn không phải hai thứ tiếng này. Họ ngơ ngác nhìn nhau, riêng mấy người trong nhà đám không biết phải làm gì bây giờ. Rõ ràng người thân của họ không sống lại. Xác chết của người thân đã có hồn ma khác nhập vào. Dù thế nào cũng không thể đưa áo quan vào lò thiêu được.

Trong khi họ lúng túng chưa biết tính sao, xác chết vẫn ngồi trơ trơ trong áo quan. Mấy người phu nhà đòn sốt ruột vì họ muốn sớm giải quyết cho xong để có thể về nhà như dự tính. Chưa bao giờ họ gặp hoàn cảnh đặc biệt như lúc này. Thật ra, không ai có thể giải quyết dứt khoát việc này được. Những người nhà đám thì biết chắc không phải thân nhân của họ hồi sinh. Một linh hồn nào đó đã nhập vào xác chết. Chủ nhà đòn không thể cho phu của họ đưa áo quan vào lò thiêu, dù sao cũng phải coi là người chết đã sống lại. Cuối cùng, ông chủ nhà đám, vì lòng nhân đạo, đồng ý cho người mới sống lại ra khỏi quan tài để phu nhà đòn vẫn đưa áo quan không vào lò thiêu như đã định.

Khi mấy người phu đòn đỡ người mới sống lại ra khỏi áo quan, người này còn rất yếu, run lẩy bẩy, không đứng vững. Họ tạm trải một cái chiếu xuống đất cho xác chết nằm nghỉ. Xác chết nhìn quanh với một vẻ mặt lạ lùng. Hắn lại nói một câu gì mà không ai hiểu.

Suy nghĩ một lúc, ông chủ nhà đám bỗng có ý định mời một bác sĩ đến khám nghiệm. Dù sao người chết cũng là con trai lớn của ông, mới qua đời vì ung thư bao tử. Ông sẵn sàng chịu mọi phí tổn. Mọi người không phải đợi lâu, một bác sĩ tới trong vòng nửa giờ. Ông chủ nhà đám vấn tắt kể lại mọi biến cố cho bác sĩ nghe. Bác sĩ có vẻ ngạc nhiên lắm. Ông mở đồ nghề khám bệnh cho người mới sống lại: nghe tim, bắt mạch soi đèn pin vào miệng, vào tai, nắn tay, nắn chân. Cuối cùng bác sĩ đề nghị đưa người mới sống lại vào bệnh viện để có đủ phương tiện khám bệnh hơn. Ông chủ nhà đám đồng ý ngay. Bác sĩ liền gọi điện thoại xin một xe cứu thương.

.....

Thế rồi, sau một ngày khám nghiệm của nhiều bác sĩ, kết quả được công bố như sau: thiếu máu, tim yếu, bộ óc vẫn còn tốt... Điều làm mọi người ngạc nhiên là bao tử hoàn toàn tốt, không có dấu vết ung thư. Các bác sĩ hy vọng tiếp thêm máu thì tim sẽ trở lại bình thường. Chỉ còn một điều khó giải quyết là chưa thể nói chuyện với bệnh nhân được vì ngôn ngữ bất đồng. Bây giờ phải biết hồn mới nhập xác là người nước nào.

Một bác sĩ có sáng kiến là đem một cuốn Địa lý có đầy đủ bản đồ các nước trên thế giới rồi hỏi hồn là người nước nào. Mọi người công nhận sáng kiến hay. Rồi, kết quả hồn nhận mình là người Ba Lan. Ông chủ nhà đám liền đăng trên mục Nhắn Tin của nhiều báo cho biết cần thông ngôn tiếng Ba Lan. Có ba người trả lời, hai nam một nữ. Ông chọn người đàn ông lớn tuổi nhất dù đòi tiền công cao hơn hai người kia. Sau khi kể qua loa câu chuyện hồn nhập, ông đưa người thông ngôn vào nhà thương.

Hồn cho biết hồn là một người Ba Lan trẻ mới chết cách đây vài bữa trong một tai nạn xe cộ. Thân nhân của hồn đã chôn cất hồn trong một nghĩa trang gần thủ đô Ba Lan. Nhưng hồn ám ức, chưa chịu về cõi âm, cứ bay lảng vảng khắp nơi, rồi tình cờ gặp xác của con ông chủ, vội nhập vào xác đó để được sống lại. Nay hồn xin được làm con ông chủ, sẵn sàng học tiếng Việt. Lời đề nghị này làm ông chủ rất phân vân. Sau nhiều ngày suy nghĩ, ông đề nghị kẻ viết lại chuyện này hỏi ý kiến mọi người. Có nên nhận hồn ma làm con không? Xin cả làng góp ý.

Tạ Quang Khôi
(5 tháng Tư, 2016)